

Kerk Stevoort half jaar dicht voor restauratie

Vernieuwde Martinuskerk wil liturgie dicht bij de mensen brengen

HASSELT

Vanaf dit weekend moeten de Stevoortse kerkgangers die de eucharistievieringen normaal in de Sint-Martinusparochiekerk volgen, uitwijken naar zaal Den Opper. In de kerk zijn immers reaturatiewerken gestart die minstens 6 maanden zullen duren. In september hoopt pastoor Ignace De Wit weer in de parochiekerk terecht te kunnen.

Het oudste deel, de toren van de Sint-Martinuskerk aan het Stevoortse Sint-Maartensplein, dateert uit 1515. Eind 1891 openden dan de zijbeuken en de doopkapel. Eeuwenlang was de Sint-Martinuskerk een rustige maar bijzonder mooie kerk, maar stilaan geraakte ze in verval. Tien jaar geleden vatte de kerkfabriek, die intussen Sint-Martinus tot een beschermd monument zag uitgroeien, de restauratiewerken aan. "Eerst kwam de buitenzijde aan de beurt, met voorop het dak," vertelt René Nickmans, voorzitter van de kerkfabriek. "Dan volgden de buitenmuren en de glasramen. Nu starten we de volgende fase: het interieur van de kerk. Geen simpele klus, want door de erkenning als beschermd monument verloopt alles volgens het boekje. Tegelijk opent die titel natuurlijk ook nieuwe perspectieven."

Zo zal in eerste instantie werk gemaakt worden van de restauratie van de Palmerskapel, een zijkapel in de kerk, vroeger bijgebouwd speciaal voor de gefortuneerde familie Palmers. "Die kapel heeft bijzonder erg geleden onder de vochtproblemen toen het dak nog niet hersteld was," vertelt pastoor Ignace De Wit. "Nu gaan we alles schitterend kunnen herstellen. Het stukwerk met bloemmotieven op de wanden bijvoorbeeld, en de plafondschilderingen. Ook de vloer wordt opgebroken en hersteld, en tegelijk gaan we ook de grafkelder van de familie Palmers restaureren. Na afloop van de werken

wordt dit een Mariakapel die langs buiten bereikbaar zal zijn, ook als de kerk gesloten is."

Geen verhoogjes

Nadien is de Sint-Martinuskerk zelf aan de beurt. "Dit is dan wel een beschermd gebouw, van het interieur schiet bijzonder weinig over," gaat pastoor De Wit verder. "Na het concilie is hier grote kuis gehouden. Wat nog rest, is erg onvolledig en ook het aangevoerde marmeren altaar is niet mooi. Omdat er te weinig intacte dingen resten, haken we ze dan ook niet meer terug. In ruil krijgen de Stevoortse in primere een kerk waarin een grote, met tapijt beklede cirkel centraal staat. Daar rond wordt alles geschikt, op hetzelfde niveau. Alle verhoogjes zijn weg. Altair en priester, lezenaar en lector staan tussen de mensen. We willen een ruimte scheppen waar de liturgie midden de mensen wordt beleefd. In de zijbeuken maken we dan gaanderijen waar de symbolen van het geloof zullen staan, onder meer de doopvoet en enkele heiligenbeelden die we behouden. Het koor wordt dan een sacrale ruimte waar alleen een looper zal liggen richting tabernakel. De inrichting gebeurt volgens een nieuw concept waarover heel veel is nagedacht; zelfs elektriciteit, verlichting en de schilderwerken zullen aangepast worden aan het nieuwe idee."

Dirk JACOBS

Misgangers wijken uit naar andere locaties

Bezoekers van de eucharistievieringen in de Sint-Martinuskerk kijken het best uit vooraleer ze naar de mis gaan. Voor de weekendvieringen is het eenvoudige die vinden, één uitzondering niet te na gesproken, allemaal plaats in zaal Den Opper in de Opperstraat. Ook de viering van het Heilig Voetsel heeft daar plaats. De eerste communicaties, die met 55 zijn dit jaar, vormen de uitzondering. Zij moeten uitwijken naar zaal Steborg.

Alle begrafenissen die in de restauratieperiode van de kerk plaatsvinden, gebeuren in de kerk van Wijer. Huwen kan tijdelijk niet in Stevoort. Aan de prille koppels wordt gevraagd een kerk in de buurt op te zoeken. "Jezelf vooraf en op tijd informeren is dus de boodschap".

DJ

Pastoor Ignace De Wit en kerkfabriekvoorzitter René Nickmans in hun restauratieklare Sint-Martinuskerk.

Foto: Serge MINTEN